

ਦੇਵ ਨਾਥ ਸੂਰੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਨਾਥ ਸੂਰੀ ਦੁਆ ਜੇ

ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਕਰਮ ਨਦਰੇਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸੋਚਣ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਨਵੈਸ ਕੀਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰ ਜੌਹਨ ਐਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਹਰੀ ਬਖਸ਼ ਬਨਾਮ ਬਾਬੂ ਲਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਤੱਥ ਕੀ ਸਨ? ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਬਿੰਦੂ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ।" ਨਿਰੀਖਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਹੁਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਮ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਪੰਜਾਬ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੰਪਨੀ LTD., ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1957 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕੇਸ ਨੰ. 6।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI) ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਕੀ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

29 ਅਗਸਤ 1960

(1) .ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 5 ਲਾਹੌਰ 92 (ਪੀ. ਸੀ.)।

ਆਯੋਜਿਤ, ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹ ਰਕਮਾਂ ਹੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹਨ ਜੋ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦਾਅਵਾ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਲੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਆਮਦਨ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। "ਡੈਮ ਟੂ ਐਕਰੂਏ" ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੱਸਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਕਿ 25 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

“ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 94,253, ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਡੀ.ਐਨ.ਏ. ਵਾਥੀ ਅਤੇ ਐਚ.ਐਮ.ਆਰ.ਏ.ਜੇ.ਐਮ. ਅਹਾਜਨ, ਏ. ਵਕੀਲ, ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਨਿਮੋ।

ਨਿਰਣਾ

ਮਹਾਜਨ ਜੇ.- ਇਹ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: -

"ਕੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 94,253 ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਨੇ 5 ਫਰਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ 79 ਟੀਪ ਸਰੋਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਚੈਂਬਰ ਆਫ ਕਾਮਰਸ, ਅਰਥਾਤ, ਭਾਰਤ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਨਾਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ। 27-8-0 ਪ੍ਰਤੀ ਮਣ। ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ 7 ਜੂਨ, 1952 ਸੀ। ਕੀਮਤਾਂ ਡਿੱਗਣ ਕਾਰਨ, ਚੈਂਬਰ ਨੇ 7 ਫਰਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 28 ਫਰਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਚੈਂਬਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਾਰ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਚੈਂਬਰ ਨੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਚਾਰ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

VOL. X IV -(1)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 178
ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

ਇਸ ਦਰ 'ਤੇ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰੁ. 16-14-6 ਪ੍ਰਤੀ ਮਣ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਚੈਂਬਰ ਨੇ ਉਸ ਦਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਸੌਦੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਚੈਂਬਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਤਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੈਂਬਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 73,820-12-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਕੁਝ ਪੁਰਾਣੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਚੈਂਬਰ ਨੂੰ 20,000 ਔਂਡ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ ਨੇ 17/27 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1953-54 ਅਤੇ ਲੇਖਾ ਸਾਲ 1952-53 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:- "

"ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਥੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਲਾਭ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 1,09,072, ਪਰ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। 75,000 ਰੁਪਏ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 34,072 ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਸਹੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਸਹੀ ਮੁਨਾਫਾ ਉਦੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਵਪਾਰਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਰਕਮ 94,000 ਔਂਡ ਆਮਦਨ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1953-54 ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਮਿਲਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ) ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

“ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਦੁਜੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਜੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 5 ਫਰਵਰੀ, 1952 ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 94,000 ਬੇਜੋੜ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਕਮ, ਉਸ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।”

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 28 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਕਪਾਸੜ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੁਜੀ ਧਿਰ ਕਿਸੇ ਅੰਕੜੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੁਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਪਟਾਰਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਅੱਗੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ, ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਲਾਭ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਇੱਕ ਹੱਕ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੁੰਦਾ, ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ।”

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ:

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

VOL. X IV -(1)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 180

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

“4(1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਸਾਰੀ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(a) ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਅਜਿਹੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਵਿਅਕਤੀ; ਜਾਂ

(b) * * * * *

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 2.— ਆਮਦਨ ਜੋ ਟੈਕਸਯੋਗ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਣ 'ਤੇ 'ਤਨਖਾਹਾਂ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ, ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਟੈਕਸਯੋਗ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਪੈਨਸ਼ਨ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ੇਦ 314 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜਿਸਨੂੰ 15 ਅਗਸਤ, 1947 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ 3. ਟੈਕਸ ਯੋਗ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨੀ ਇਕੱਠੀ ਅਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਟੈਕਸ ਯੋਗ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਪਤੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਨੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ, ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਨੀਕ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਕਮ ਨੂੰ ਫਾਰਵਰਡ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਰਕਮ ਸਬੰਧਤ ਲੱਖਾ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਹੀ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹ ਰਕਮਾਂ ਹੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹਨ ਜੋ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੀ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ "ਜਮਾਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ"

ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਕਮਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਐਕਰੂਏ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ" ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿਵਾਦਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਇਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਬੰਬੇ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਟਰੱਸਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ (1), ਰਾਮਗੜ੍ਹ ਦੇ ਰਾਜਾ ਬਹਾਦਰ ਕਾਮਾਕਸ਼ਯ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। (2), ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੇਸ਼ਿਵ ਮਿਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ (3) ਵਿੱਚ ਸਪਰੀਮ ਕੋਰਟ। ਕੰਗਾ ਦੁਆਰਾ ਪੰਨਾ 172 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਸ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਈ

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਰਕਮਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਅਤੇ ਇਸੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਸੈਕਸ਼ਨ 7, ਸੈਕਸ਼ਨ 16, 18(4), 41, 42, 44-ਡੀ, ਆਦਿ।

(1) 4 ਆਈ.ਟੀ.ਸੀ. 312

(2) 1947 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 311.

(3) 23 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 230.

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਆਇਆ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਦਿੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ. (ਓਰਲ)—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 94,000 ਅੰਡ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਖਾਤਾ-ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਨਾਫੇ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਖਾਤੇ ਸਨ। ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਚੈਂਬਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਕਮ ਨੂੰ ਲਾਭ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਐਂਟਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਈ ਲਾਰਡ, ਮਹਾਜਨ, ਜੇ, ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਮੁਨਾਫਾ ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਨਾਫਾ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਅੰਕੜੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕੁਝ ਸਾਰਥਕ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਪਰ, ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ।

ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲਾ ਕੇਸਰਦੇਵ ਚਮਰੀਆ (1) ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅੱਧੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਅੱਧੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਡਰਾਅ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅੱਧੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰਲੱਖ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਕਮਾਂ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਨਾਮ ਕੇ.ਆਰ.ਐਮ.ਟੀ.ਟੀ. ਤਿਆਗਰਾਜ ਛੋਟੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (2), ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੀ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਵੱਧ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁ. ਉਸ ਨੂੰ 2,00,000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇਹ ਰਕਮ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲ ਇੱਕ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਯੋਗ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਕਰਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਬੰਨਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਨਾਫ਼ੇ, ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਬਣਦਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ ਅਸੈਸੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਦੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਨਕਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਕਮ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ;

VOL. X IV -(1)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 184
ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

1 1937 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 246

2 24 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 525

ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਰਕਮ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਐਫ.ਡੀ. ਸਾਸੂਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1) ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਏਜੰਟ, ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਸਲ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਸੀ। ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਸਾਲ ਲਈ ਪੂਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਏਜੰਟ. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀ ਇਸ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਹੁਮੇਸ਼ਾ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਅਸਲ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ; ਇਹ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਕਾਲਪਨਿਕ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ, ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹਨ; ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਮਿਲੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਲਾਭ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਖਰਕਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

VOL. X IV -(1)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 185
ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

1 26 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 27.

ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ
ਆਮਦਨੀ ਇਕੱਠੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਤੋਂ
ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ
ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ
ਇੱਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

ਓਕਾਰਾ ਅਨਾਜ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ, ਐਲ.ਟੀ.ਡੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਕ, LTD., Respondents. ਅਤੇ ਹੋਰ -

1954 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 14 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ।

ਬੈਂਕਰ ਅਤੇ ਗਾਹਕ -- ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਮਿੰਟਗਮਰੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ
ਲਈ ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਗਾਹਕ" ਖਾਤੇ ਦੀ
ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਗਾਹਕ ਬੈਂਕ ਦੇ
ਬ੍ਰਾਂਚ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ
ਹੁਕਮਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਬੈਂਕ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ (1872 ਦਾ
IX) ਸੈਕਸ਼ਨ 56 ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ 30 ਮਾਰਚ,
1947 ਨੂੰ 15 ਅਗਸਤ, 1947 ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਕਲੀਅਰਿੰਗ
ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

VOL. X IV -(1)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 186
ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

ਏਜੰਟਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ
ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਠੇਕੇ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੈ।
29 ਅਗਸਤ 1960

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਗਾਹਕ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ "ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ
ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਮੌਂਟਗੋਮਰੀ", ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ
ਰਸੀਦ ਉਕਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਗਾਹਕ ਰਕਮ ਦਾ ਮਾਲਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
"ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਮਿੰਟਗੋਮਰੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਖਾਤੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ
ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ .

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ
ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ
ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ
ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ
ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ